

Mette Frederiksen tale ved Socialdemokratiets kongres

Taler

Mette Frederiksen
Statsminister og partiformand
for Socialdemokratiet

Dato

18. september 2021

Sted

Aalborg

Kære alle her i salen. Kære jer, der ser med hjemmefra. Kære socialdemokrater.
Kære alle.

For kort tid siden udkom første del af FN's sjette klimarapport.
Vi vidste godt, at klimakrisen er vores generations allerstørste udfordring.

Men rapporten er alligevel dyster læsning. Klimaforandringerne vil ske hurtigere, end vi troede. Konsekvenserne er større, end vi troede. Og udviklingen bliver sværere at begrænse, end vi troede.

Klimaforandringerne er ikke et fjernt mareridt. De er her lige nu – og det vil kun blive værre.

Højere temperaturer. Isen der smelter. Vandstanden der stiger. Ørkenen der breder sig. Skovbrande nogle steder. Senest i Grækenland. For få år siden i Australien. Andre steder regn i mængder, vi ikke har set før. I Tyskland. I sommer. Hele bydele blev skyllet væk.

Vi mærker de voldsomme ændringer i vejret. Det er ikke kun isbjørnen i nord, der mister sine naturlige livsbetingelser. Også mange mennesker kan i fremtiden ikke blive boende, hvor de har boet i generationer.

Vi bor på en klode, der forandrer sig med en ødelæggende hast.

Klimakrisen kræver politisk handling. Grøn energi, forskning, biler, madvaner. Men vigtigst af alt.

Det starter og slutter med ansvar.

Om vi er klar til at se os selv som en del af naturgrundlaget. Acceptere, at dyrene, planterne og den luft vi lever af ikke er noget andet end os selv. Men tværtimod en betingelse for vores fortsatte eksistens.

Og om vi er klar til at acceptere konklusionen: At vi skal leve, forbruge og transportere os, så vi passer på kloden og hinanden.

Og vi skal bruge klodens ressourcer med respekt for dem, der kommer efter os. Det burde egentlig ikke være så svært. Det er jo vores egne børn og børnebørn.

Vi skal tage ansvar. Hver især. Og især sammen.

Med regeringsskiftet kom helt nye ambitioner ind i lovgivningen. Danmark er et af de lande i verden, der vil mest for klimaet. På kortest tid.

Jeg tror på den danske strategi.

En ambitiøs, grøn omstilling båret af en bred folkelig opbakning. Tak for det.

At vi i 2030 skal udlede 70 pct. mindre er vores konstante ledetråd. Derfor har vi på få år fremlagt forslag og truffet vigtige beslutninger, som bringer os næsten halvdelen af vejen.

Jeg er glad for, at vi lige nu har et politisk flertal på Christiansborg, der evner at træffe de svære beslutninger.

Med rapporten fra FN's klimapanel IPCC står det klart, at selv de lande, der er nået langt. Skal gøre mere, end de gør i dag. Det gælder også for Danmark.

Vi ved godt, at vi ikke er i mål endnu.

Vi har nu sat en slutdato for produktionen af olie og gas i Nordsøen i 2050. Vi er i gang med en omfattende elektrificering af Danmark.

Vores elproduktion skal være grøn.

Vi etablerer to nye energiøer.

Vi har besluttet en markant omlægning af vognparken. 775.000 grønne biler. Mindst.

En ensartet CO2-afgift. Med det mål, at det bliver dyrere at producere og forbruge sort og billigere at producere og forbruge grønt.

Og landbruget. Ja, landbruget skal også være med.

Vi lever i et af de mest intensivt dyrkede lande i verden. I Danmark producerer vi fødevarer, der kan brødføde næsten 3 gange så mange mennesker, som vi selv er. Det skaber eksport og masser af arbejdspladser.

Det giver os også et endnu større ansvar for faktisk at passe på klimaet og naturen. Nu går de politiske forhandlinger om landbruget ind i sin afsluttende fase.

Og lad mig i dag gøre det helt klart:

Landbruget skal – selvfølgelig – omfattes af et bindende reduktionsmål.

Jeg er stolt af, hvor langt vi er nået i Danmark. Og jeg er stolt af, at Danmark leverer de løsninger, som resten af verden efterspørger. Kloden rundt findes danske vindmøller, dansk design, pumper, vandsystemer og vinduer.

Tænk, at Danmark er det første land i verden, der indgår et grønt strategisk partnerskab med Indien. Vi har meget at bidrage med, når 1,3 mia. indere skal forbruge grønt el, bygge grønt og have adgang til rent drikkevand.

Om lidt mere end en måned mødes verdens ledere til COP26 i Skotland. Det er nu, der skal handles. De rige lande skal levere på deres løfter. De store vækstøkonomier skal løfte mere.

Den danske regering vil arbejde intensivt for at fremme et ambitiøst resultat i Glasgow. Blandt andet derfor rejser jeg selv allerede i morgen til New York i forbindelse med FN's generalforsamling for at deltage i et globalt klimatopmøde.

Vi gik til valg på, at Danmark igen skulle være en grøn stormagt.

Det leverer vi nu.

Samtidig gør vi klar til de næste store beslutninger.

For lidt over en uge siden fremlagde regeringen vores store reformforslag: Danmark kan mere I.

Også her spiller klima en rolle.

Vi sætter elafgiften ned, så strøm – der om få år vil være 100 pct. grøn – bliver billigere. Vi afsætter en milliard om året til yderligere klimainvesteringer. Som noget nyt foreslår vi, at Danmark skal have 3 splinternye, hypermoderne og virkelig attraktive klimaerhvervsskoler.

Og her en særlig hilsen til jer, der er unge:

Hvis du drømmer om en bæredygtig fødevarerproduktion i Danmark og at arbejde med afgrøder på en miljø- og klimavenlig måde – så er der her en uddannelsesvej for dig.

Hvis du drømmer om cirkulær økonomi og at bygge og renovere boliger med gammelt genbrugsmateriale, jordvarme og ren energi – så er der her en uddannelsesvej for dig.

Og hvis du drømmer om et moderne fjernvarmesystem fyldt med nye grønne løsninger. At sætte vindmøller op på havet. At producere affaldssystemer uden ressourcebelastning – så er der her en uddannelsesvej for dig.

De unge har vist os andre, at klimaet skal være helt i toppen af dansk politik.

Det er jer. Og det er danske lønmodtagere. Forskere. Selvstændige. Kreative. Iværksættere. Pensionskasser. Erhvervsledere. Hverdagsaktivister.

Det er jer, der skaber forandringens grønne vinde. Giv dem en stor hånd.

Regeringen har fremlagt 10 fremskridt for Danmark de næste 10 år. Et grønnere Danmark er ét af dem.

Fælles er en fornyet tro på, at politik betyder noget. Når vi kan bekæmpe en global pandemi. Fordi vi beslutter os for det. Så er der så meget andet, vi også kan.

Det har fået nogle til at sige, at vi er magtfulde.

Men der er én ting, der er helt sikkert. Man kan ikke bekæmpe klimakrisen. Man kan ikke tackle de helt store udfordringer.

Hvis man er magtesløs.

Kald det hvad I vil.

Socialdemokrater. Vi er *aldrig* bange for at tage ansvar. Slet ikke i kriser.

Coronakrisen har lært os, at der altid er et valg. Da pandemien ramte med ekstrem styrke – stod vi over for en skæbnesvanger beslutning.

Vi kunne lade pandemien rasere. Tage sine ofre. Både i menneskeliv og arbejdsløshed. Vi valgte det modsatte.

Hver især satte vi vores egne behov til side. Blev hjemme. Holdt afstand. Fik styr på smitten.

Den nødvendige infrastruktur for værnemidler, test og vacciner blev opbygget. Et enigt folketing vedtog historisk store hjælpepakker. Indførte lønkompensation. Fagbevægelse og arbejdsgivere trådte til. Tog ansvar gennem 17 trepartsaftaler.

På en dag som i dag kan jeg godt sige det, som det er: Vi førte ekspansiv, socialdemokratisk krisepolitik.

Det var det, vi gjorde. Ikke med de ord. Men med det indhold. Og resultatet? Det kan I se, når I kigger jer rundt i Danmark. Vi holdt arbejdsløsheden nede. Det samme med konkurserne. Og fordi vi aldrig lukkede den private

industriproduktion ned, så er der nu fuld damp på både forbruget og eksporten.

Vi har styr på gælden. Dansk økonomi er holdbar. Og beskæftigelsen? Den har aldrig været højere.

Vi forventer nu den højeste vækst i 15 år. Ikke i 5 år, ikke i 10 år – men i 15 år. Vi har et imponerende dygtigt erhvervsliv.

I snart 150 år har Socialdemokratiet stået på samme side som danske arbejdere og lønmodtagere.

I de næste 150 år. Der står vi på samme side som både lønmodtagere og virksomheder!

Tak til hele Danmark for jeres indsats. For det I valgte at undvære for det fælles bedste. Tak til de unge der passede på de ældre. Tak til alle jer, der gik en kilometer ekstra, så vi i fællesskab kunne redde liv og få os så stærkt igennem krisen.

Og tak til jer her i salen.

Det var mig, der stod med det ultimative ansvar i de mørkeste uger og måneder.

I var der. I bakkede op. Og ikke én eneste gang skulle jeg forsvare regeringen internt her i Socialdemokratiet.

Vi fik arbejdsro til at løfte det ansvar. Til at stå fast, når det var nødvendigt.

Kære kongres.

I skal vide, hvor taknemmelig jeg er for det.

Det er vores forventning, at den mest alvorlige fase i coronakrisen nu ligger bag os. Langt de fleste danskere har ladet sig vaccinere. Vi har en stærk epidemikontrol.

Derfor er Danmark åbent. Hverdagen er tilbage.

Og hold nu op, hvor har vi savnet den!

Med en buldrende økonomi på bundlinjen kan vi nu for alvor løfte blikket og se frem.

Danmark kan mere. Vi skal mere.

Først og fremmest skal vi investere mere i uddannelse. Vi har alle sammen brug for at blive dygtigere. Derfor foreslår vi et markant løft af uddannelserne.

For at få råd til det, er der noget, vi må undvære. Derfor foreslår vi at stramme dimittendreglerne. Så man ikke går markant op i ydelse i det øjeblik, man afslutter sine studier og ikke har et job.

Vi foreslår også at indføre en 37-timers arbejdspligt for folk, der ikke er integrerede i Danmark.

Og ja, lad os bare lige tage værdispørgsmålet med det samme.

Som samfund er vi dybt afhængige af hinanden. Undervejs i krisen så vi det meget konkret. Men det gælder også i ikke-krisetider.

Det universelle velfærdssamfund med fri og lige adgang både til sundhed og uddannelse kan kun hænge sammen, hvis alle voksne som udgangspunkt går på arbejde.

Jeg mener af hele mit hjerte, at det altid er bedre at have et arbejde end ikke at have et arbejde. Og jeg mener af hele mit socialdemokratiske hjerte, at alle mennesker er forbundet og forpligtet. Til at bidrage med alt hvad vi hver især kan.

Til gengæld har samfundet – og virksomhederne – også et ansvar for dem, der har behov for omsorg og særlige rammer for at kunne være på en arbejdsplads. Og vi har et ansvar for dem, der gerne vil arbejde, men som desværre er for syge til det. De har krav på vores alles respekt og hjælp.

Også derfor er det så afgørende, at de der kan arbejde også går på arbejde. Sådan er det for langt de fleste. Selvfølgelig. Men en del særligt kvinder med ikke vestlig-baggrund

lever af passiv forsørgelse. Det er uholdbart. For integrationen. For deres børn. Og for dansk økonomi.

Og for sammenhængskraften. Jeg møder rigtig mange mennesker med indvandrerbaggrund, der hver eneste dag – eller nat – knokler. For dem selv, for deres børn og for Danmark. Mange af dem har da en forventning om, at alle andre gør det samme.

Derfor en ny arbejdspligt for borgere med et integrationsbehov. Det bedste er selvfølgelig, at du får et helt almindeligt arbejde. Men hvis ikke det lykkes med det samme, så skal du i fremtiden arbejde 37 timer om ugen for din ydelse.

Jeg ved godt, at nogle borgmestre er kritiske over for det her forslag. Jeg ved også godt, at der nok skal være praktiske besværligheder.

Men hvis vi lige løfter blikket engang. Og det er det, der er vores opgave som socialdemokrater. Så er det desværre et faktum, at der igennem de seneste fire årtier er kommet flere mennesker hertil, end hvad integrationen har kunnet bære.

Mange bidrager positivt. Går på arbejde. Uddanner sig. Men der er for mange, der ikke gør. Kriminaliteten er for høj. Det er den sociale kontrol også. Og alt for mange går ikke på arbejde.

Vi har over årene fået bedre styr på antallet og tilstrømningen. Det er fortsat afgørende. Men det kan ikke stå alene. Alle der er i Danmark skal bidrage positivt. Også til samfundsøkonomien.

I år fejrer Socialdemokratiet 150 års jubilæum. Tillykke med en imponerende historie og rejse. Til de modige der dengang gik forrest. Dem der udbyggede, og til jer der løfter ansvaret i dag.

Fra begyndelsen har vi samlet os under den røde fane. Sunget med på Oskar Hansens sange og kæmpet for de værdier, der har forandret sig i ordlyden, men aldrig i dybden.

En af de værdier er samtidig en af de vigtigste forklaringer på, at Danmark er et

af de bedste lande at leve i. Nemlig: Gør din pligt. Og kræв din ret. I den rækkefølge. En værdi, der samlede Danmark og som fortsat bør samle os. En værdi, som alle kan efterleve. Hvis vi vil.

Når vi strammer reglerne for dimittender, indfører en arbejdspligt, hæver skatten i toppen af samfundet og omlægger erhvervsstøtten – ja, så har vi råd til andre vigtige ting.

Så har vi i fremtiden råd til at investere 2,5 mia. kr. om året i uddannelse. Om året!

Det kommer oveni, at denne regering allerede har fjernet omprioriteringsbidraget. Afskaffet uddannelsesloftet. Tilført midler til folkeskolen. Løftet taxametrene på ungdomsuddannelserne. Og sikret en bedre fordeling af uddannelser i hele landet.

Jeg tror, de færreste gør sig begreb om, hvor meget vi egentlig investerer i unge og i uddannelse. Og derfor en invitation. Til elever og studerende. Undervisere. Ledere. Og ja, også til erhvervslivet.

Kom med jeres bud på, hvordan vi skaber den største forandring. Vær med til at prioritere. Vælg til – og fra. Så de milliarder, vi fremover kan investere, kommer til at gøre en reel forskel.

Uddannelse er ikke det eneste, vi får råd til, hvis et politisk flertal tager ansvar for finansieringen.

Vi kan skabe et nyt og varigt grønt råderum.

Og vi kan gøre noget, som jeg ved, ligger rigtigt mange mennesker på sinde.

Både her i salen og ude i stuerne.

Et konkret forslag, som vil give en række danske familier markant flere penge mellem hænderne.

Nemlig jer, der er på førtids-, senior- eller folkepension. Som har en partner med en arbejdsindtægt. Som måske betyder, at I bliver trukket i pensionen.

Vi foreslår nu at afskaffe de modregningsregler.

Det gør det mere attraktivt for jeres partner at tage en ekstra tjans. Og det gør jeres pension mere værd.

Vi foreslår også at styrke vores unikke samfundsmodel. Gode overenskomster. Høj organisationsgrad. Det giver tryghed og fleksibilitet.

Men i dag er forskellen på løn og dagpenge blevet for stor. Mange mennesker oplever en stor nedgang i deres månedlige ydelse, hvis de mister deres arbejde. Derfor foreslår vi at hæve dagpengene i de første 3 måneder for folk, der har været i arbejde og en a-kasse længe.

Lægger I alt det her sammen. Så har vi muligheden. For et rigere, grønnere og dygtigere Danmark. For en udvikling, hvor vi får råd til at investere i det, vi vil have mere af.

Det kan lade sig gøre at føre politik, der er både økonomisk ansvarlig og social retfærdig. Det beviser vi nu. Det viser vi nu.

Og som vi sagde i sommer: Vi skal ikke hjem. Vi skal videre.

Lad mig her nævne 3 ting. Decentralisering. Sikkerhedspolitik. Ånd og sjæl.

Alle ved, at vi socialdemokrater er meget optaget af decentralisering. Derfor er regeringen godt i gang med at træffe beslutninger, der skal skabe en bedre balance i Danmark.

Så de områder, der har mistet mange af deres naturlige samfundsfunktioner, får nogle af dem tilbage. At den voldsomme centralisering nu endelig udfordres.

En udligningsreform, der sikrer stabilitet og forudsigelighed om den lokale økonomi. Det er godt for velfærden lokalt.

En stor infrastrukturaftale, der skaber større sammenhæng og mindre trængsel.

Ikke mindst: 20 nye nærpolitistationer. Jeg har selv for nylig besøgt det kommende nærpolti i Struer. Byen er glad. Det er det lokale handelsliv også. For slet ikke at tale om dem, der arbejder med udsatte unge. De er rigtigt glade. Det giver god mening. Det er min klare overbevisning, at uniformeret politi flere steder i Danmark giver tryghed. Og forebygger.

Og næste runde er i gang. Nye uddannelser i byer som Hjørring, Holstebro, Esbjerg, Svendborg og i Næstved. 8 nye skattecentre og tusind lokale arbejdspladser. Bedre lånemuligheder i de egne af Danmark, hvor det ellers kan være svært at finde finansiering til en bolig.

Centraliseringen af Danmark har stået på i mange år. Og det er så stærk en samfundsudvikling. Eller samfundsafvikling, at den ikke bare lader sig ændre. Vi ved godt, det er et langt sejt træk. Vi er startet. Og vi fortsætter. Men der er et par ting, jeg har lyst til at understrege.

Vores ønske om et mere decentralt Danmark er ikke den konflikt mellem hovedstaden og provinsen, som det ofte italesættes som.

Lad mig give et eksempel. Jeg ved, hvor meget det betyder for Struer med et lokalt politi. Men ved I hvad? Det betyder ligeså meget på Amager. Også her er politiet lukket ned. Nu bringer vi det tilbage. Tryghed og forebyggelse. Fordi de lokale betjente kender de udsatte familier. De ved, hvilke lillebrødre de skal holde ekstra øje med.

Centraliseringens stærke kraft ses på landet. Men den ses også i byen. Det gælder i forhold til politiet. Og når det handler om sundhed. Der har været en del fokus på, at der mangler læger i eksempelvis Nordjylland. Og på Lolland. Men der mangler også læger på den københavnske vestegn.

Så når vi i Socialdemokratiet taler om et Danmark, der er tættere på. Så gælder det mellem landsdelene. På tværs af det lille og store bælt. Men det gælder også i hovedstaden.

København er en fantastisk by. Havnen, man kan bade i. Kulturen. Arkitekturen. Den afslappede atmosfære. Cykelstierne.

Kære Danmark.

Der er grund til at være stolte af vores hovedstad!

Men der er også nogle meget konkrete problemer, som vi vil løse.

I København og på Frederiksberg mangler der fodboldbaner og svømmehaller. Jeg kommer meget rundt i hele Danmark. Og kan se forskellene. Jeg tror, at mange jyder vil blive overrasket over at se, hvor lidt plads der er til ungerne i København. Derfor skal der investeres i nye idrætsfaciliteter.

Og selvom København er en by, der i modsætning til mange andre storbyer stadig huser sin egen befolkning med liv og boliger midt i byen. Så gælder det også her, at det er blevet sværere for mennesker med almindelige indkomster at købe en bolig.

Derfor vil regeringen præsentere et boligudspil, der skal sikre flere boliger, der faktisk er til at betale.

Når Folketinget åbner, så vil vi også fremsætte vores forslag til en velfærdslov.

Velfærdsloven skal sikre, at pengene følger med, når der kommer flere børn og ældre. Egentlig skulle man jo tro, at det gav sig selv. Men sådan har det ikke altid været. Der var engang, hvor et andet politisk flertal hellere ville have penge til skattelettelser end sikre en bund under velfærden.

Alt i vores velfærd handler ikke om penge. Langt fra. Men det dur ikke, hvis børnehaver, plejehjem og sygehuse skal starte hvert år med at skære ned.

Da vi socialdemokrater gik til valg på at indføre en velfærdslov. Da blev det kaldt "luftig snak" af Venstre.

Alligevel påstod Venstre, at de skam også ville prioritere velfærden...

Kære Venstre. Hvis I mener de flotte ord fra dengang. Så stem for velfærdsloven, når den kommer til afstemning i Folketinget.

I mere end 2 år har Danmark haft et nyt politisk flertal.

Tak. Til Sofie. Til Pia. Og til Mai. For et tæt og tillidsfuldt samarbejde. For jeres indsats for Danmark. For jeres brændende engagement. Og ja, for jeres utålmodighed.

Vi er ikke altid enige. Men skridt for skridt trækker vi Danmark i en mere retfærdig retning. Præcis som vi aftalte med hinanden i forståelsespapiret.

Det betyder også noget, hvem der leder vores kommuner og regioner.

46 borgmestre er socialdemokrater. 4 regionsformænd er socialdemokrater. Vi er det eneste parti, der er repræsenteret i alle landets kommuner.

For snart 4 år siden fik vi et fantastisk flot valg. Bedre end vi overhovedet havde håbet på.

Vi blev Danmarks suverænt største parti.

Vi genvandt de 4 store byer.

Vi vandt 13 nye borgmesterposter.

Flere end 3 mio. danskere har i dag en socialdemokratisk borgmester. Flere end 4 mio. danskere har en socialdemokratisk regionsformand.

Det er et stort ansvar. Det forpligter.

16. november skal I vælge til kommunal- og regionsrådsvalg. Her vil vi igen bede om jeres tillid.

Kære kongres.

Giv vores kandidater en hånd!

Fra lokalpolitik til udenrigspolitik.

Situationen i Afghanistan er tragisk og har gjort et kæmpe stort indtryk på os

alle sammen. Jeg gruer for fremtiden for Afghanistans piger og kvinder. Om de igen vil forsvinde fra foldboldbanen, skolerne, universiteterne og fra vægmalerierne og ind bag burkaens blå fængselsvægge.

Danmark, Europa og verdenssamfundet skal sikre den humanitære bistand, som den afghanske befolkning har brug for. Og vi skal lægge det hårdest mulige pres på Taleban. Bruge både udviklingsbistanden og udenrigspolitikken til at kæmpe for menneskerettigheder.

Samtidig skal vi være stolte over alle de modige danske kvinder og mænd, der har bragt store ofre ved udsendelser igennem årene. Det er dem, der har kæmpet for vi andres frihed og sikkerhed.

Det var rigtigt at gå ind i Afghanistan. Det var den eneste beslutning, vi kunne træffe, da USA blev angrebet. I NATO aktiverede vi for første gang musketereden. Og reagerede kollektivt og sammen. Ved modangrebet på Al-Qaeda og på det regime, der husede terrorister.

Efter 20 års indsats vil der opstå mange diskussioner. Det er både forståeligt og nødvendigt.

Men jeg vil gerne fremhæve 2 ting. Vi vil også i fremtiden få brug for at slå hårdt tilbage mod den militante islamisme. Og alliancen med amerikanerne er fortsat helt afgørende.

Terrorismen har godt fat i vores verden. Vi så det herhjemme i 2015. Vi har set det i mange europæiske lande. På Sri Lanka. I Nairobi. Og konflikterne i Mellemøsten.

Når vi bliver angrebet. Fordi vi er frie. Demokratiske. Vestlige. Ligestillede. Så svarer vi igen. Ellers kan vi ikke leve op til det, der er det vigtigste for en regering: At passe på sin egen befolkning og sit land.

Vi kan kun sikre frihed. Tryghed. Og sikkerhed. Hvis Europa og USA vedbliver med at være hinandens nærmeste.

Den transatlantiske alliance, som blev bygget på 2. verdenskrig, har været danskernes garant for tryghed og sikkerhed i mere end 70 år.

Danmark vil altid leve op til vores internationale ansvar.

Min tale og min politiske beretning nærmer sig sin afslutning. Reformers, uddannelse, udlændingepolitik, klima, sikkerhed og velfærd.

Til sidst et par ord om det øjet ikke altid kan se. Vores sprog, traditioner, kunst og kultur.

Danskernes samfundssind. Vores samfundssind. Er den vigtigste enkeltstående forklaring på, at vi er kommet så godt igennem krisen.

Vi er ikke ligeglade med hinanden. Vi er forbundet. Føler os forbundet. Det har så stor en værdi. Større end nærmest alt andet.

Forbundetheden mellem os kommer ikke af sig selv. Det er skabt af, og i det vi er fælles om. Når fællessang bliver til fælles sprog. Oplevelserne vi deler i sporten. Nysgerrigheden der vækkes i billedkunsten. Erindringen der filmatiseres. Empatien vi får fra den sublime litteratur.

Dansk kunst og kultur skaber sammen med os, som udøvende eller lyttende og seende, alt det vi er fælles om.

Det var Socialdemokratiet, der i sin tid oprettede Kulturministeriet. Vi gav kunsten og kulturen en særlig plads i det politiske maskinrum.

Den forpligtigelse er vi klar til at løfte.

Nu talte jeg om uddannelse før. Men på mange måder er det jo ordets sidste halvdel, der er noget af det allervigtigste. Dannelse.

At vi hver især efterstræber aldrig at afslutte vores egen rejse henimod at fordybe os, blive klogere og være nysgerrige på andre mennesker, og det der er ukendt.

Vi står overfor at forhandle en ny mediaaftale. Her kan det hurtigt komme til kun at handle om støttekroner til det ene eller andet medie.

Der er en diskussion, der er endnu vigtigere. Hvad er mediernes rolle i dag? Hvordan bidrager de bedst muligt til dannelse? Til nysgerrighed? Til at udvikle vores demokrati? Til at facilitere en offentlig samtale mellem oplyste mennesker? Hvordan sikrer vi proportionalitet i mediedækningen?

Og derefter; hvordan sikrer vi at tech-giganterne. Facebook og andre. Begynder at påtage sig et større demokratisk ansvar?

Den opgave og mange andre går vi nu for alvor i gang med at løse. ---

Danmark er et fantastisk land.

Jeg er så stolt over, hvordan vi håndterede det, der skulle vise sig at være den værste krise siden krigen.

Jeg er stolt over at stå i spidsen for et land, hvor ligegyldighed for andre fortrænges til fordel for ansvarlighed, omsorg og fællesskab.

Jeg er stolt over de konkrete resultater.

En samtykkebaseret voldtægtslov. En sociallovgivning med flere rettigheder til de mest udsatte børn. Pensionen til Arne.

Og jeg er stolt af vores parti. I 150 år har vi kæmpet for retfærdighed, udvikling og frihed.

I dag er vi danskernes foretrukne parti, og vi nyder mange menneskers tillid og opbakning.

Den tillid svigter vi aldrig. Tak.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Politisk tale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mette-frederiksen-tale-ved-socialdemokratiets-kongres>